

РЕШЕНИЕ

№ 3645

гр. София, 21.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **2862** по описа за **2011** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Столична дирекция на вътрешните работи срещу Решение без номер и дата, постановено по нахд №15219/2009 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 97 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 126058/04.11.2009г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на Н. Г. П от гр. С., на основание чл.175, ал.1, т.5 от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 60 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец, за извършено нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б. „в” ЗДвП.

С касационната жалба се иска да бъде отменено решението в обжалваната му част, като се претендира необоснованост и постановяването му в нарушение на материалния закон при неправилно изяснена фактическа обстановка относно приетото, че между участниците в ПТП няма разногласие за вредите, а наказаното лице е напуснало мястото на произшествието, което се установявало от свидетелските показания. Наведените доводи са касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК - неправилно приложение на закона.

Ответникът по касационната жалба Н. Г. Н – П не е изразила становище по жалбата и не е взела участие в съдебното производство по делото.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

След като се запозна с доказателствата и обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна районният съд е приел за безспорно установена посочената в АУАН и НП фактическа обстановка, а именно: на 14.09.2009г. около 12:40 часа в гр. С., на У. Алабин, към бул М на кръстовището с У. граф Игнатиев е реализирано ПТП с участници лек автомобил, управляван от Н. П и трамвайна мотриси, поради това, че лекият автомобил се е намирал при движението си в непосредствена близост до релсовия път и с това е възпрепятствал движението на трамвая, управляван от свидетелката Я, а П вписала собственоръчно в пътен лист от същата дата, че няма претенции спрямо свидетелката Я във връзка с настъпилото ПТП и преместила автомобила си. Била спукана гума на лекия автомобил, сменена от съпруга на П, а същата напуснала мястото по причина ангажираност с детето ѝ, като оставила мобилния си телефон в случай на нужда. След два часа пристигнали контролните органи на мястото на ПТП, като съставили на същата АУАН за нарушение на чл. 19, ал. 1 ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 1 и т. 3 б. „в“ ЗДвП, въз основа на който е издадено и НП.

Изложената фактическа обстановка е приета за установена от съда от събраните в хода на съдебното следствие доказателства – съдържащите се в административно-наказателната преписка писмени доказателства и от показанията на свидетелите Я, С, В - дошъл непосредствено след ПТП, актосъставителят И и свидетелят Д – съставил докладна записка по случая. Свидетелските показания са преценени като съответстващи на приложените и приети от съда по реда на чл. 283 НПК вр. чл. 84 ЗАН писмени доказателства.

Съдът при съвкупна преценка на доказателствата е приел, че не е налице виновно поведение от страна на П, въпреки че е напуснала мястото на ПТП, тъй като не е установено, между участниците да има разногласия относно обстоятелствата свързани с произшествието и претенции на Я към нея, а П е напуснала мястото по обективни причини, но е оставила мобилен телефон, както и причинените щети в минимален размер.

Районният съд е приел, че обжалваното пред него НП и АУАН са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, като не са допуснати нарушения и на процесуалните правила в производството по издаването им.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП, подлежащо на съдебен контрол. Така постановеното от районния съд е правилно, като не е налице релевираното с касационната жалба основание за отмяна. Фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи за липса на вина на наказаното лице по вмененото му нарушение с обжалваното НП кореспондират с приетото за установено и доказателствата по делото.

На основание чл. 218, ал. 2 АПК, касационната инстанция следва да се произнесе само по наведените с жалбата касационни основания, като за валидността и допустимостта на решението, както и за съответствието му с материалния закон, следи служебно.

Приетите доказателства по делото пред първата инстанция сочат на извод за установеност на извършеното деяние, описано в НП. Съдът е основал изводите си на всички събрани доказателства по делото-писмени и гласни, като е стигнал до правилен извод, че поради липса на вина не е извършено административно нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, буква „в“ и неизпълнение на задължението да не напуска мястото на ПТП без да изпълни задълженията си по закон.

Неоснователно е твърдението пред настоящата инстанция за искане от страна на П да бъдат

извикани контролните органи във връзка с причинените щети, изрично се твърди обратното, както и че не е била известена, че пристигналият на място служител на Столичен електротранспорт – свидетелят Ваклев ще извика органите на КАТ. Последният е обяснил, че това се прави с оглед на съставянето на протокол за забавяне на движението.

Поради това доводите в касационната жалба за изрично заявено искане от П и знание, че следва да остане на мястото на произшествието, не са доказани и не е налице твърдяната неправилност на преценката на съда за липсата на вина.

По тези съображения, като е приел неустановеност на вината на наказаното лице за вмененото ѝ нарушение и е отменил НП, в частта, която подлежи на обжалване, СРС е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт. Решението на СРС следва да бъде оставено в сила, не е налице е соченото касационно основание за отмяната му и касационната жалба е неоснователна. Не се констатираха пороци на решението, касаещи валидността и допустимостта му за които съдът следи служебно.

Водим от горното, Административен съд – С. град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение без номер и дата, постановено по нахд №15219/2009 г. на С районен съд, Наказателна колегия, 97 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.